

Abstrakt

Práce se zabývá vzdělávací politikou ve vztahu k romským žákům v České republice. Tuto problematiku zkoumá za využití teoretického přístupu *sociální konstrukce cílových populací*. Vzdělávací politika vůči romským žákům má prokazatelně negativní charakter, jelikož skrze ni dochází k segregaci velkého množství romských žáků mimo hlavní vzdělávací proud a znemožňuje jim tak přístup k plnohodnotnému vzdělání. Proti této dvojkolejnosti vzdělávacího systému se staví koncept inkluzivního vzdělání, který je na úrovni Evropské unie považován za efektivnější a prospěšnější pro celou společnost. V české společnosti, odborné i té laické, však existuje značná názorová nejednotnost, pokud jde o reformování vzdělávacího systému směrem k inkluzivnější a otevřenější formě. Přestože je koncept inkluzivního vzdělání již dlouhodobě formálně přijat vládou jako směr, kterým by se měl český vzdělávací systém ubírat, tak k reálné změně systému, ani ke zlepšení situace romských žáků na českých školách zatím nedochází. Za využití teoretických poznatků přístupu *sociální konstrukce cílových populací*, se tato práce snaží porozumět současné podobě české vzdělávací politiky vůči romským žákům, snaží se odpovědět na otázku: proč má vůči dané sociální skupině převažující negativní charakter. Za tímto účelem identifikuje sociální konstrukce romských žáků obsažených v politickém diskursu vzdělávací politiky a argumentační strategie, které využívají klíčoví aktéři při vyjednávání hranic těchto sociálních konstrukcí, aby prosadili navrhované politiky. Práce se snaží zjistit, jakou roli tyto strategie hrají v procesu tvorby vzdělávací politiky ve vztahu k romským žákům a jaký mají vliv na její udržování či změnu.